

Three poems by Dimitris N. Chrysochoou for the missing persons of '74

"I am (not)"

I am not an empty plate on the table
A mother's or a sister's laugh I am not
I am not the one to play with the child
In a wreath of thorns I lie
No hope to flicker any more
 In the land I kissed
 I am (not)

Athens, 10.2.24

(D. N. Chrysochoou, *In a rain's Moon· withyou* (in Greek), Athens: I. Sideris, forth. 2024)

"(Δεν) είμαι"

Δεν είμαι άδειο πιάτο στο τραπέζι
Μάνας ή αδερφής γέλιο δεν είμαι
Με μένα το παιδί πια δε θα παίζει
Σ' ένα στεφάνι απ' αγκάθια κείμαι
Καμιά ελπίδα πια να τρεμοπαίζει
 Στη γη που φίλησα
 (Δεν) είμαι

Αθήνα, 10.2.24

(Δ. Ν. Χρυσοχόου, *Σε μιας βροχής Σελήνη· μεσένα*, Αθήνα: Ι. Σιδέρης, υπό έκδοση: 2024)

“Debt of a pray”

Unreached their place

Brothers without face

Deprived of any grace

They pray to embrace

The sweet homeplace

Athens, 10.2.24

(D. N. Chrysochoou, *In a rain’s Moon· withyou* (in Greek), Athens: I. Sideris, forth. 2024)

“1619”

I look up and see them.

I look down and see them.

I pray and they see me.

– And if you add them up and lie down the eight, you shall then have the infinite measure of dept

Athens, 7.9.23

(D. N. Chrysochoou, *Profeggo and other littles* (in Greek), Athens: I. Sideris, 2023)

“1619”

Κοιτάζω ψηλά και τους βλέπω.

Κατεβάζω τα μάτια και τους βλέπω.

Προσεύχομαι και με βλέπουν.

– για τους αγνοούμενους του ’74. Κι αν τ’ αθροίσεις και ξαπλώσεις το οκτώ, τότε θα ‘χεις το μέτρο του χρέους τ’ άπειρο

Αθήνα, 7.9.23

(Δ. Ν. Χρυσόχου, *Πρόφεγγο και άλλα μικρά*, Αθήνα: Ι. Σιδέρης, 2023)